

prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (jud: V. Stratan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol)

DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup”
Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru
Covalenco împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni,
intervenient accesoriu Corina Nastas cu privire la încasarea despăgubirii de
asigurare, a penalității și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 iulie 2012, Dumitru Covalenco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni,
intervenient accesoriu Corina Nastas, cu privire la încasarea despăgubirii de
asigurare și a penalităților.

În motivarea acțiunii a menționat că la 27 februarie 2009 a încheiat cu
Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, contractul nr. 155/09
de asigurare facultativă a autovehiculelor AsterraCASCO 50x50, al automobilului
de model “XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, cu durata de acțiune a
contractului de la 27 februarie 2009 până la 26 februarie 2010.

Suma asigurată conform contractului încheiat a constituit 17 000 euro.

Prima de asigurare în mărime de 11 350 de lei a fost achitată integral de
cătore asigurat în două rate.

De asemenea, a specificat că Corina Nastas a fost admisă la conducerea
autovehiculului asigurat, reieșind din cererea de asigurare facultativă a mijloacelor
de transport înaintată.

A indicat, că la 13 iulie 2009 s-a produs cazul asigurat.

De asemenea, a susținut reclamantul, că la momentul producerii
accidentului, la volanul automobilului se afla Nastas Corina, el fiind doar în
calitate de pasager.

Prin decizia agentului constator din 13 iulie 2009, Nastas Corina a fost
recunoscută vinovată în comiterea contravenției administrative prevăzute de art.
242 alin. (1) Cod contravențional.

Totodată, a menționat că, în aceeași zi, a înștiințat în scris Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, despre producerea cazului asigurat, după care reprezentanții asiguratorului au ridicat automobilul de model “XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX.

În acest sens a notat că, companiei de asigurări i-au fost prezentate toate documentele necesare, care confirmă existența cazului asigurat.

A precizat reclamantul, că s-a adresat repetat asiguratorului, atât cu solicitări verbale cât și înaintând cereri cu privire la achitarea despăgubirii de asigurare, însă compania nu a oferit nici un răspuns la solicitările menționate și nici nu a achitat despăgubirea de asigurare.

Totodată, a specificat că, în urma accidentului rutier, automobilul a fost grav avariat.

Reclamantul a semnalat că ținând cont de existența unei deteriorări a automobilului ce depășește 75% din suma asigurată și a distrugerii totale a acestuia, suma ce urmează a-i fi achitată de asigurator este de 15 300 de euro.

Conform clauzelor contractuale pentru fiecare zi de amânare a plății despăgubirii din vina asiguratorului, asiguratului i se va achita o penalitate în mărime de 0,1% din suma primei de asigurare.

Prin urmare, Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni urmează să-i achite, pentru perioada 14 august 2011 – 14 februarie 2012, o penalitate în sumă de 2 799 euro.

A solicitat, Dumitru Covalenco, încasarea din contul Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni în beneficiul său a despăgubiri de asigurare în mărime de 15 300 euro, a penalității în sumă de 2 799 euro, iar în total 18 099 euro. De asemenea, reclamantul a solicitat încasarea din contul companiei de asigurări în folosul său a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 8 205 lei și asistența juridică în mărime de 5 000 de lei.

La 02 aprilie 2013, Dumitru Covalenco a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor înaintate (f.d. 72-73). Prin cererea depusă, reclamantul a solicitat încasarea suplimentară din contul pârâtului a dobânzii de întârziere în mărime de 2759 euro pentru neachitarea la timp a despăgubirii de asigurare, cu evidența termenului începând din 14 august 2011 și până la 02 aprilie 2013, cu efectuarea plății în lei moldovenești, conform cursului oficial de schimb valutar existent la data executării hotărârii.

Prin hotărârea din 02 aprilie 2013 a Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Covalenco, a fost admisă integral. A fost dispusă încasarea din contul Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni în beneficiul reclamantului a prejudiciului material cauzat în mărime de 15 300 euro, a penalității de întârziere de 2 799 euro și dobânzile de întârziere în mărime de 2 759 euro, precum și cheltuielile de judecată în sumă totală de 13 205 lei. De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul pârâtului în folosul statului a taxei de stat în mărime de 1 316,87 lei.

Prin decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni cu completarea hotărârii Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 02 aprilie 2013, fiind obligat Dumitru Covalenco să transmită automobilul de model “XXXXX” cu nr. de înmatriculare XXXXX în proprietatea Companiei de Asigurări

„Asterra Grup” Societate pe Acțiuni. În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013 și hotărârea Judecătorei Botanica, municipiul Chișinău din 02 aprilie 2013, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

La 01 decembrie 2020, Covalenco Dumitru și avocatul acestuia Ionaș Gheorghe, au depus o cerere de revizuire prin care au solicitat anularea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, cu reținerea cauzei spre examinare la Curtea Supremă de Justiție.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat că, la 28 octombrie 2014, Covalenco Dumitru a depus împotriva Moldovei o cerere în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, în care a criticat faptul anulării de către Curtea Supremă de Justiție a două hotărâri adoptate în favoarea reclamantului, în cadrul unui proces civil, de către două instanțe inferioare, iar examinarea recursului de către Curtea Supremă de Justiție a avut loc fără participarea părților, iar la baza casării au stat argumente completamente noi, care nu fuseseră dezbătute anterior de către părți în fața instanțelor inferioare. În acest sens a invocat încălcarea dreptul la un proces echitabil

Astfel, prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Covalenco v. Republica Moldova din 16 iunie 2020 (devenită definitivă la 16.09.2020) a fost declarată admisibilă plângerea reclamantului Covalenco Dumitru, în baza art. 6 § 1, s-a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție. A fost obligat Statul reclamat să achite reclamantului, în termen de trei luni de la data devenirii definitive a hotărârii în conformitate cu articolul 44 § 2 din Convenție, următoarele sume care trebuie convertite în lei moldovenești la rata aplicabilă la data transferului: EUR 3500 (trei mii cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul moral; EUR 1500 (una mie cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru costuri și cheltuieli.

Încălcarea dreptului la un proces echitabil a lui Covalenco Dumitru s-a rezumat la faptul că Curtea Supremă de Justiție a casat hotărârile instanțelor inferioare și nu a făcut nicio referire la constatările acestor instanțe în propria sa hotărâre. Curtea Supremă de Justiție nu putea, în cadrul unui proces echitabil, să renunțe la o ședință publică înainte de a adopta decizia sa, care urma să fie hotărârea irevocabilă pronunțată în cadrul litigiului respectiv. Curtea Supremă de Justiție a admis argumentul companiei de asigurări, potrivit căruia ea nu avusese acces la automobilul avariat. În acest sens, Curtea Supremă de Justiție nu a acordat atenție contraargumentului reclamantului cu privire la faptul că automobilul se afla în posesia acesteia din urmă și că un expert ales de către compania de asigurări efectuase o expertiză a automobilului. În opinia Curții, contraargumentul reclamantului a fost unul esențial și, în cazul în care ar fi fost admis, putea conduce la adoptarea unei soluții diferite în cauza dată. În pofida acestui fapt, Curtea Supremă de Justiție a rămas tăcută la acest subiect. În absența unui răspuns specific și expres, este imposibil de determinat dacă instanța respectivă pur și simplu a neglijat argumentul invocat de către reclamant sau dacă a intenționat să-l respingă și, în această ultimă ipoteză, care puteau fi motivele acestei decizii.

Totodată, art. 6 alin. (1) al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, stabilește că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, în unanimitate, că a avut loc o încălcare a art. 6 § 1 al Convenției, ca urmare a lipsei unei motivări explicite din decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014.

Astfel, revizuentul și-a formulat cererea prin prisma art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, indicând că nu este de acord cu decizia supusă revizuirii, dat fiind faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Prin încheierea din 31 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de Covalenco Dumitru și avocatul acestuia Ionaș Gheorghe, a fost admisă, s-a casat decizia Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, în cauza civilă la cererea lui Covalenco Dumitru împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Nastas Corina, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalităților și a dobânzii de întârziere și a actelor juridice săvârșite în baza ei și a contractelor de vânzare-cumpărare, și s-a reținut cauza civilă pentru examinarea recursului declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, în Curtea Supremă de Justiție.

În întâmpinarea recursului, intimatul a depus la 24 mai 2021, o referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Verificând argumentele indicate în recurs, prin prisma materialelor din dosar și a cererii Covalenco v. Republica Moldova prin care petiționarul s-a plâns Curții Europene a Drepturilor Omului de încălcarea drepturilor sale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia necesității emiterii unei hotărâri noi, deoarece constată că se impune respingerea recursului declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, și menținerea deciziei instanței de apel, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurentul nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate,

nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

Din materialele și lucrările cauzei, Colegiul atestă că la data de 27 februarie 2009 a încheiat cu Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, contractul nr. 155/09 de asigurare facultativă a autovehiculelor AsterraCASCO 50x50, a automobilului de model “ XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, cu durata de acțiune a contractului de la 27 februarie 2009 până la 26 februarie 2010. Suma asigurată conform contractului încheiat a constituit 17 000 euro. Prima de asigurare în mărime de 11 350 de lei a fost achitată integral de către asigurat în două rate. De asemenea, a specificat că Corina Nastas a fost admisă la conducerea autovehiculului asigurat, reieșind din cererea de asigurare facultativă a mijloacelor de transport înaintată.

La 13 iulie 2009 s-a produs cazul asigurat.

De asemenea, din analiza actelor aflate la dosar rezultă că, la momentul producerii accidentului, la volanul automobilului se afla Nastas Corina, Dumitru Covalenco fiind doar în calitate de pasager.

Prin decizia agentului constatator din 13 iulie 2009, Nastas Corina a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției administrative prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Totodată, în aceeași zi, Dumitru Covalenco, a înștiințat în scris Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, despre producerea cazului asigurat, după care reprezentanții asiguratorului au ridicat automobilul de model “ XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX.

În acest sens a notat că companiei de asigurări i-au fost prezentate toate documentele necesare, care confirmă existența cazului asigurat.

În consecință, Dumitru Covalenco, s-a adresat repetat asiguratorului, atât cu solicitări verbale cât și înaintând cereri cu privire la achitarea despăgubirii de asigurare, însă compania nu a oferit nici un răspuns la solicitările menționate și nici nu a achitat despăgubirea de asigurare, cu toate că, în urma accidentului rutier, automobilul a fost grav avariat.

Reclamantul a semnalat că ținând cont de existența unei deteriorări a automobilului ce depășește 75% din suma asigurată și a distrugerii totale a acestuia, suma ce urmează a-i fi achitată de asigurator este de 15 300 de euro.

Conform clauzelor contractuale pentru fiecare zi de amânare a plății despăgubirii din vina asiguratorului, asiguratului i se va achita o penalitate în mărime de 0,1% din suma primei de asigurare.

Prin urmare, Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni urmează să-i achite, pentru perioada 14 august 2011 – 14 februarie 2012, o penalitate în sumă de 2 799 euro.

Manifestându-și dezacordul cu acțiunile supra enunțate la 12 iulie 2012, Dumitru Covalenco, a înaintat prezenta acțiune, solicitând, încasarea despăgubirii de asigurare și a penalităților.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Judecătoria Botanica municipiul Chișinău, prin hotărârea din 02 aprilie 2013 a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Covalenco. A dispus încasarea din contul Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni în beneficiul reclamantului a

prejudiciului material cauzat în mărime de 15 300 euro, a penalității de întârziere de 2 799 euro și dobânzile de întârziere în mărime de 2 759 euro, precum și cheltuielile de judecată în sumă totală de 13 205 lei. De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul pârâtului în folosul statului a taxei de stat în mărime de 1 316,87 lei.

Prin decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni cu completarea hotărârii Judecătoria Botanica, municipiul Chișinău din 02 aprilie 2013, fiind obligat Dumitru Covalenco să transmită automobilul de model ”XXXXX” cu nr. de înmatriculare XXXXX în proprietatea Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013 și hotărârea Judecătoria Botanica, municipiul Chișinău din 02 aprilie 2013, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 31 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, fost admisă cererea de revizuire depusă de Covalenco Dumitru și avocatul acestuia Ionaș Gheorghe, s-a casat decizia Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, în cauza civilă la cererea lui Covalenco Dumitru împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Nastas Corina, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalităților și a dobânzii de întârziere și a actelor juridice săvârșite în baza ei și a contractelor de vânzare-cumpărare, și s-a reținut prezenta cauză civilă pentru examinarea recursului declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, în Curtea Supremă de Justiție.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel este întemeiată și corespunde prevederilor legale.

Astfel, Colegiul reține că precum rezultă din materialele cauzei, în pct. 4.1 al contractului sus-indicat, s-au stipulat cazurile de asigurare și sunt recunoscute următoarele evenimente, unite în grupul riscurilor de asigurare “Autocasco”, “Daune”: ciocnirii cu un alt autovehicul, iar conform pct. 5.2.2 a contractului nominalizat, după primirea declarației privind producerea cazului asigurat, asiguratorul este obligat să efectueze evaluarea daunelor, să stabilească suma despăgubirii de asigurare și să asigure achitarea ei în termen de 14 zile bancare din momentul primirii tuturor documentelor necesare.

Așadar, la 13 iulie 2009, a avut loc accidentul rutier, în urma căruia automobilul de model “XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, a fost grav avariat. Ținând cont de existența unei deteriorări a automobilului ce depășește 75% din suma asigurată și a distrugerii totale a acestuia, conform clauzelor contractuale, suma ce urmează a-i fi achitată lui Covalenco Dumitru de asigurator este de 15 300 de euro.

Sub acest aspect instanța de recurs consideră imperioase prevederile art. 1315 alin. (1) lit. b) din Codul civil (în redacția în vigoare la data relevantă speței), în conformitate cu care, asiguratorul este obligat să efectueze plata, la apariția

dreptului asiguratului sau al beneficiarului asigurării de a încasa suma asigurată sau despăgubirea de asigurare, în termenul stabilit în condițiile de asigurare.

În conformitate cu art. 6 al Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, dacă acțiunea de constatare a cazului asigurat durează mai mult de o lună, asiguratul, beneficiarul asigurării și/sau păgubitul sînt în drept să solicite asiguratorului un avans din indemnizația de asigurare sau din despăgubirea de asigurare proporțional obligației de plată, cu condiția că această obligație și mărimea ei nu trezesc îndoieli.

În caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asiguratorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Deci, în conformitate cu pct. 5.2.3 al contractului de asigurare facultativă a automobilului de model "XXXXX", cu numărul de înmatriculare XXXXX, pentru fiecare zi de amânare din vina asiguratorului, asiguratului i se va achita o penalitate în mărime de 0,1 % din suma despăgubirii.

Astfel, Colegiul opinează că, în speță, instanța de apel a determinat corect că, până la data de 14 iulie 2011, actele necesare în legătură cu producerea cazului asigurat și achitarea despăgubirii de asigurare au fost prezentate de reclamant/intimat, însă Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, a neglijat examinarea cererilor depuse și nu a achitat în termen despăgubirea de asigurare. Totodată, fiind demonstrată tergiversarea nemotivată a examinării cazului.

În atare circumstanțe, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a concluzionat asupra necesității încasării penalității pentru perioada 14 august 2011 – 14 februarie 2011, în sumă totală de 2 799 euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 2759 euro.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit, verificând și analizând afirmațiile recurentului sub aspectul legalității și temeiniciei soluției instanței de apel, constată că argumentele recursului nu și-au găsit confirmare în instanța de recurs, fapt din care rezultă că instanța de apel, în corespundere cu exigențele stabilite de art. 6 al Convenției Europene, a pronunțat o decizie motivată și întemeiată.

În această conjunctură, Colegiul lărgit reține recursul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, ca fiind declarativ și neîntemeiat, necesitând a fi respins, or soluția instanței de apel din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea exigențelor prevăzute de lege.

Totodată, instanța de recurs notează că pronunțarea asupra altor obiecții invocate în cererea de recurs este inoportună în situația în care instanța de apel, la examinarea cauzei în ordine de apel, a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, a determinat cadrul legal aplicabil litigiului, a analizat și a apreciat materialul probatoriu la justa lui valoare, în așa fel nefiind necesară verificarea suplimentară de dovezi.

Deci, în contextul dat, ținând cont de natura juridică a litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că instanța de apel a examinat principalele întrebări juridice puse în fața instanței prin pretențiile și obiecțiile părților procesului și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința tuturor motivelor invocate cu privire la fondul cauzei civile.

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, și a menține decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni.

Se menține decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Covalenco împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Corina Nastas cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității și a dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat